

noget tragisk i at høre den højtærede Minister staa og tale om Skatter paa den Maade, han nu gør det paa sine gamle Dage, hvor han taler om Skatteteorier som noget virkelighedsfjernt, som vi ikke skal beskæftige os med. Der var en Gang, den højtærede Minister bedømte Skatter ud fra bestemte Teorier. Der var Skatteevneteorien, Tanken om, at Skatten skulde staa i Forhold til Evnen. Der var Nytteteorien, Tanken om, at Skatten skulde staa i Forhold til den Nytte, som den paagældende Borger havde af Samfundet. Den Gang mente den højtærede Minister, at det var frugtbare Skattespørgsmaal. Nu er Billedet af Ministeren blevet et andet. Jeg husker, at et af Julens Vittighedsblade afbildede den højtærede Minister i Aar. Det var et Billede, som jeg vil sige besynderlig nok lignede godt. Jeg siger „besynderlig“, fordi der i dette Billede af den højtærede Ministers Ansigtstræk var en Blanding af Snuhed og Listighed, som i øvrigt ikke kendetegner den højtærede Ministers Træk. Men naar der alligevel deri laa en dyb Symbolik for Befolkningen, laa det i, at den Snuhed og Listighed, der gav sig Udtryk i den højtærede Ministers Fysiognomi, i Virkeligheden udsagde det, som stod at læse i Ministerens Hjerte, og som kunde udtrykkes saaledes: Han hører Lyden af Penge. „Han hører Lyden af Penge“, det er den højtærede Finansministers Politik, han griber efter Pengene, de mange 25-Øre, der løber ind i Statskassen. Men den højtærede Minister har ikke den Interesse, han havde i tidligere Dage, i at spørge om: hvor kommer disse 25-Øre fra? Kommer de fra de Steder, hvor det er berettiget at tage dem, eller fra andre Steder, hvor det er uberettiget? Jeg vil haabe, at den Dag igen maa komme hvor en Skattedebat i Folketinget kan føres paa det Grundlag, som den højtærede Minister en Gang førte Skattediskussioner paa her i Tinget. Selvfølgelig sker det først den Dag, der er et andet Flertal her i Tinget, men den Dag er sikkert ikke fjern.

Formanden: Den sidste ærede Taler talte meget lidt om Chokoladeskatten, men da jeg gik ud fra, at det var almindelige Bemærkninger, der formentlig alligevel vilde være kommet senere, har jeg ikke villet standse det ærede Medlem.

Korsgaard: Efter den Oplysning, som blev givet af den højtærede Formand, tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Dahlggaard meget let vil kunne forstaa, hvorfor jeg udtaler mig om Chokoladeskatten og holder mig til den. Da imidlertid den højtærede

Formand har givet Tilladelse til, at der tales om Restaurationsskatten, vil jeg gerne derom sige nogle ganske faa Ord, og disse skal da tage Sigte paa det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Dahlggaard drog frem, idet han sagde, at den Bestemmelse, der er indført vedrørende dem, der bor paa Hoteller, virker kun for de større Forbrugere. Heroverfor maa jeg hævde, at der ved Siden af den paagældende Lempelse findes en anden, som tager Sigte paa, ikke dem, der bor, men dem, som har Pension, det være sig paa Afholdshoteller eller paa Restauranter. De Lempelser, der er indført, tager Sigte paa at gavne dem, der har fast, i hvert Fald til en vis Grad fast, Ophold paa det paagældende Sted, idet jeg tror, at man med Rette tør sige, at det tilfældige Forbrug, det, som det ærede Medlem talte om, næsten altid i allerhøjeste Grad maa kaldes enten for et Luksusforbrug eller for et Forbrug, hvor Skatten kan lægges over paa det paagældende Erhverv.

Sluttelig vil jeg gerne sige om Skattens Form, at der jo i sin Tid af det ærede Medlem Hr. Fibiger paa det konservative Folkepartis Vegne blev fremsat den Tanke, om det ikke vilde være heldigt at gaa over til en Omsætningsskat, saaledes at der i Loven, der tillader, at Skatten opkræves som en Omsætningsskat, blev indført den Forandring, at den *skulde* praktiseres i den Form. Overfor Indvendingerne fra Restauratørernes Side har vi opgivet denne Tanke. Naar vi fra konservativ Side har haft denne Tanke, har Hovedgrunden været den, at vi har ment, at man gennem en Omsætningsskat bedre kunde ramme det egentlige Luksusforbrug. Da imidlertid Restauratørerne hævdede, at det sandsynlige Resultat af at slaa ind paa den Vej vilde gaa i modsat Retning — noget jeg ganske vist har meget svært ved at tro paa —, og i hvert Fald udtalte megen Betænkelighed ved den Uro indenfor Faget, som en forandret Form for Optrækningen vilde medføre, har vi bøjet os. Vi har bøjet os for at vise os imødekommende overfor Erhvervet, idet det i denne Sag som i enhver Sag i højeste Grad ønskes af det konservative Folkeparti, at de paagældende Skatter virker saa lidet generende som muligt teknisk set overfor de Erhverv, der berøres af dem.

Finansministeren (N. Neergaard): Det ærede Medlem Hr. Dahlggaard lyste efter Oplysninger fra Norge. Vi har i god Tid skrevet derom til Gesandtskabet i Kristiania, men de er ikke kommet, jeg kender ikke Grunden dertil. Men for øvrigt